

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	אמר מר, ר"ע:											◊
אינו צריך, הרי הוא אומר: (ויקרא כ"ב) איש איש, לרבות את הערל.												◊
ואימא: לרבות את האונן												⚡
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) וכל זר, זרות אמרתי לך ולא אנינות.	ר' יוסי בר' חנינא:											◊
אימא: ולא ערלות												⚡
הא כתיב: איש איש.												!
ומה ראית?												⚡
מסתברא, ערלות הוה ליה לרבוויי, שכן (מעשי"ם כרות"ם בדב"ר העב"ד) מחוסר מעשה, ומעשה בגופו, וענוש כרת, וישנו לפני הדבור, ומילת זכריו ועבדיו מעכבת.												!
אדרבא, אנינות הוה ליה לרבוויי, שכן ישנה בכל שעה, ונוהגת באנשים ונשים, ואין בידו לתקן עצמן												⚡
הנך נפישן.												!
בלא הנך נפישן נמי לא מצית אמרת, אמר קרא: איש איש, איזהו דבר שישנו באיש ואינו באשה? הוי אומר: זה ערלות.	רבא:											!
ורבי עקיבא, האי תושב ושכיר מאי עביד ליה?												⚡
לאתוויי ערבי מהול וגבעוני מהול.	רב שמעיא:											!
והני מולין נינהו?												⚡
קונם שאני נהנה לערלים - מותר בערלי ישראל ואסור במולי עובדי כוכבים, קונם שאני נהנה למולין - מותר במולי עובדי כוכבים ואסור בערלי ישראל	והא תנן:											⚡
אלא, לאתוויי גר שמל ולא טבל, וקטן שנולד כשהוא מהול												!
צריך להטיף ממנו דם ברית.	וקסבר: [רבי עקיבא]											!
ור' אליעזר לטעמיה												!
גר שמל ולא טבל - גר מעליא הוא	דאמר: [רבי אליעזר]											!
קטן כשנולד מהול - אין צריך להטיף ממנו דם ברית.	וקסבר: [רבי אליעזר]											!
ור' אליעזר, האי איש איש מאי עביד ליה?												⚡
דברה תורה כלשון בני אדם.	[רבי אליעזר]											!
קטן ערל, מהו לטוכו בשמן של תרומה? ערלות שלא בזמנה מעכבא, או לא מעכבא?	בעי רב חמא בר עוקבא:											^
אין לי אלא מילת זכריו בשעת עשיה, ועבדיו בשעת אכילה, מנין ליתן את האמור של זה בזה ואת האמור של זה בזה? ת"ל: (שמות י"ב) אז או לגזירה שוה	ר' זירא, ת"ש:											!
בשלמא עבדיו משכחת לה דאיתנהו בשעת אכילה וליתנהו בשעת עשיה, כגון דובנייהו ביני ביני, אלא זכריו דאיתנהו בשעת אכילה וליתנהו בשעת עשיה היכי משכחת לה?												^
לאו דאתילוד בין עשיה לאכילה, ש"מ: ערלות שלא בזמנה הויא ערלות.												!
ותסברא? (שמות י"ב) המול לו כל זכר אמר רחמנא ואז יקרב לעשותו, והאי לאו בר מהילא הוא	רבא:											⚡
אלא, הכא במאי עסקינן - כגון שחלצתו חמה.												!
וניתוב ליה כל שבעה												⚡
דיהיבין ליה כל שבעה.												!
ונימהליה מצפרא												⚡
בעינן מעת לעת.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
יום הבראתו כיום הולדו	והתני לודאה:	⚡										◊	עא:		
מאי לאו, מה יום הולדו לא בעינן מעת לעת, אף יום הבראתו לא בעינן מעת לעת		⚡											עא:		
לא, עדיף יום הבראתו מיום הולדו, דאילו יום הולדו לא בעינן מעת לעת, ואילו יום הבראתו בעינן מעת לעת.		!										◊	עא:		
כגון דכאיב ליה עיניה לינוקא, ואיתפח ביני וביני.	רב פפא:			!								◊	עא:		
כגון שהיו אביו ואמו חבושין בבית האסורין.	רבא:			!								◊	עא:		
כגון טומטום, שנקרע ונמצא זכר ביני וביני.	רב כהנא בריה דרב בחמיה:			!								◊	עא:		
כגון שהוציא ראשו חוץ לפרוודור.	רב שרביא:			!								◊	עא:		
ומי חיי?				⚡									עא:		
כיון שיצא לאויר העולם, נפתח הסתום ונסתם הפתוח, שאלמלא כן, אין יכול לחיות אפילו שעה אחת	והתניא:	⚡	■									◊	עא:		
הכא במאי עסקינן - כגון דזנתיה אישתא.		!										◊	עא:		
אישתא דמאן?		^											עא:		
אילימא אישתא דידיה		!											עא:		
אי הכי, כל שבעה בעי		⚡											עא:		
אלא דזנתיה אישתא דאימיה.		!											עא:		
ואיבעית אימא: ה"מ היכא דלא מעווי, אבל היכא דמעווי מחייה חיי.		!										◊	עא:		
ערל מקבל הזאה, שכן מצינו באבותינו, שקבלו הזאה כשהן ערלים, שנאמר: (יהושע ד') והעם עלו מן הירדן בעשור לחדש הראשון, בעשרה לא מהילי משום חולשא דאורחא, הזאה אימת עביד להו? לאו כשהן ערלים.	ר' יוחנן משום רבי בנאה:											■	◊	עא:	
ודלמא לא עבוד פסח כלל												⚡	עא:		
לא ס"ד, דכתיב: (יהושע ה) ויעשו את הפסח.												!	עא:		
ודלמא פסח הבא בטומאה היה	מתקיף לה מר זוטרא:											⚡	עא:		
תניא בהדיא:	א"ל רב אשי:											!	עא:		
מלו וטבלו ועשו פסחיהן בטהרה.	[תניא]											■	!	עא:	
לא ניתנה פריעת מילה לאברהם אבינו, שנאמר: (יהושע ה') בעת ההיא אמר ה' אל יהושע עשה לך חרבות צורים וגו'.	רבה בר יצחק אמר רב:												■	◊	עא:
ודלמא הנך דלא מהול, דכתיב: (יהושע ה') כי מולים היו כל העם היוצאים וכל העם הילודים וגו'													⚡	עא:	
א"כ, מאי שוב? אלא לאו לפריעה.													!	עא:	
ומאי שנית?													^	◊	עא:
לאקושי סוף מילה לתחלת מילה, מה תחלת מילה מעכבת, אף סוף מילה מעכבין בו													!	◊	עא:
אלו הן ציצין המעכבין את המילה: בשר החופה את רוב העטרה, ואין אוכל בתרומה.	דתנן:												■	!	עא:
בשר החופה את רוב גובהה של עטרה.	רבינא, ואיתימא רב ירמיה בר אבא אמר רב:												■		עא:
ובמדבר מאי טעמא לא מהול?													^	◊	עא:
איבעית אימא: משום חולשא דאורחא													!	◊	עא:
ואיבעית אימא: משום דלא נשיב להו רוח צפונית													!	◊	עב.
כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא נשבה להם רוח צפונית.	דתניא:												■	!	עב.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי טעמא?								^				
איבעית אימא: משום דנופחים הוו								!				◊
ואי בעית אימא: דלא נבדור ענני כבוד.								!				◊
הלכך, יומא דעיבא ויומא דשותא - לא מהלינן ביה ולא מסוכרינן ביה' והאידינא דדשו בה רבי, (תהלים קט"ז) שומר פתאים ה'.	רב פפא:											◊
כל אותן ארבעים שנה שהיו ישראל במדבר, לא היה יום שלא נשבה בו רוח צפונית בחצי הלילה, שנא': (שמות י"ב) ויהי בחצי הלילה וה' הכה כל בכור וגו'.	ת"ר:											◊
מאי תלמודא?								⚡				
הא קמ"ל, דעת רצון מילתא היא.								!				
דבר תורה משוך אוכל בתרומה, ומדבריהם גזרו עליו, מפני שנראה כערל.	רב הונא:											◊
משוך צריך שימול	מיתיבי:											⚡
מדרבנן.								!				
ודקארי לה מאי קארי לה? הא צריך קתני								⚡				
קטעי בסיפא:								!				
לא ימול, מפני שסכנה היא לו	רבי יהודה:											■
והלא - הרבה מלו בימי בן כוזיבא והולידו בנים ובנות, שנאמר: (בראשית י"ז) המול ימול, אפי' מאה פעמים, ואומר: (בראשית י"ז) את בריתי הפר, לרבות את המשוך	אמרו לו:											■
מאי ואומר?								⚡				
וכי תימא, האי המול ימול לרבות ציצין המעכבים את המילה, ת"ש: את בריתי הפר, לרבות את המשוך								!				
הוא סבר, מדקא נסיב לה הש"ס קרא - דאורייתא היא								!				
ולא היא, מדרבנן, וקרא אסמכתא בעלמא.								⚡				
תניא דמסייעא ליה לרב הונא:												◊
טומטום אין אוכל בתרומה, נשיו ועבדיו אוכלין	[תניא]											◊
משוך, ונולד כשהוא מהול - הרי אלו אוכלים												◊
אנדרוגינוס אוכל בתרומה ואין אוכל בקדשים												◊
טומטום אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים												◊
משוך, ונולד כשהוא מהול - הרי אלו אוכלין	קתני מיהת:											◊
טומטום אינו אוכל בתרומה, נשיו ועבדיו אוכלים.	אמר מר:											◊
נשיו לטומטום מנא ליה?								⚡				◊
אילימא דקדיש								!				
טומטום שקידש - קדושו קדושין, נתקדש - קדושו קדושין	דתניא:											■
אימר דאמר - לחומרא, לקולא מי אמרינן? ספק אשה הוא, ואין אשה מקדשת אשה								⚡				
כשבציזו ניכרות מבהוץ.	אביי:							!				◊
מאי נשירו? אמו.	רבא:							!				◊
אמו - פשיטא								⚡				

<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>	<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-</p>
<p>key-מקרא-</p>	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו דתימא, מוליד מאכיל, שאין מוליד אינו מאכיל, קמ"ל.												!
טומטום אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים.	ת"ש:											!
בשלמא לאביי, תנא רישא ערל ודאי, וקתני סיפא ערל, אלא לרבא, טומטום דסיפא ל"ל?												!
מאי טומטום? ערל.												!
השתא ספק ערל לא אכיל, ודאי ערל אכיל?												!
מה טעם קאמר, מה טעם טומטום אינו אוכל בתרומה? מפני שספק ערל הוא, וערל אינו אוכל לא בתרומה ולא בקדשים.												!
משוך וגר שנתגייר כשהוא מהול, וקטן שעבר זמנו, ושאר כל הגימולים, לאיתווי מי שיש לו שתי ערלות - אינן נימולין אלא ביום.	לימא כתנאי: [ת"ק]											!
בזמנו - אין נימולין אלא ביום, שלא בזמנו - נימולין ביום ובליילה.	רבי אלעזר בר' שמעון:											!
מאי לאו בהא קמיפלגי:												!
משוך - דאורייתא	דמר סבר: [ת"ק]											!
משוך - דרבנן	ומר סבר: [רבי אלעזר בר' שמעון]											!
ותסברא? קטן שעבר זמנו מי איכא למ"ד דרבנן?												!
אלא, דכולי עלמא משוך - דרבנן, וקטן שעבר זמנו - דאורייתא, והכא בהא קמיפלגי												!
דרשינן וביום	דמר סבר: [ת"ק]											!
לא דרשינן וביום.	ומר סבר: [רבי אלעזר בר' שמעון]											!
נותר בזמנו - אינו נשרף אלא ביום, שלא בזמנו - נשרף בין ביום בין בלילה,	כי הא דיתיב רבי יוחנן וקדריש:											!
אין לי אלא נימול לשמיני שאין נימול אלא ביום, מגין לרבות לתשעה, לעשרה, לאחד עשר, לשנים עשר? תלמוד לומר: וביום. ואפילו למאן דלא דריש וא"ו, וא"ו וה"י דריש.	ואיתיביה רבי אלעזר לרבי יוחנן:											!
אישתיק.												!
ראיתי לבן פדת שיושב ודורש כמשה מפי הגבורה	בתר דנפק, א"ל רבי יוחנן לר"ל:											!
דידיה היא? מתניתא היא.	א"ל ר"ל:											!
היכא תנא ליה?	[רבי יוחנן]											!
בתורת כהנים.	[ר"ל]											!
נפק תנייה בתלתא יומי, וסברה בתלתא ירחי.	[רבי יוחנן]											!
ערל שהזה - הזאתו כשרה, מידי דהוה אטבול יום, שאע"פ שאסור בתרומה - כשר בפרה.	רבי אלעזר:											!
מה לטבול יום שכן מותר במעשר												!
אטו אנן לאכילה קאמרינן? אנן לנגיעה קאמרינן, ומה טבול יום שאסור בנגיעה דתרומה - מותר בפרה, ערל שמתר בנגיעה - אינו דין שמתר בפרה.												!
ערל שהזה - הזאתו כשרה, ומעשה היה והכשירו חכמים הזאתו.	תניא גמי הכי:											!
טומטום שקידש - קידושו פסול, מפני שהוא ספק ערל, וערל פסול לקדש. ואנדרוגינוס שקידש - קידושו כשר	מיתבי: [ת"ק]											!
אף אנדרוגינוס שקידש - קדושו פסולים, מפני שספק אשה, ואשה פסולה מלקדש.	רבי יהודה:											!
קתני מיהא ערל וספק ערל פסול מלקדש												!
האי תנא - תנא דבי רבי עקיבא הוא, דמרבי ליה לערל כטמא	רב יוסף:											!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	דתניא, ר"ע:											
(ויקרא כ"ב) איש איש - לרבות הערל.	רבא: הוה יתיבנא קמיה דרב יוסף וקשיא ליה:											
לא לישתמיט תנא וליתני הערל והטמא, ולימא ר' עקיבא היא ולא?	והא קתני:											
הערל והטמא פטורים מן הראייה	התם משום דמאיס.											
ואדזו לטעמייהו	הכל כשרים לקדש, חוץ מחרש שוטה וקטן											
מכשיר בקטן, ופוסל באשה ובאנדרוגינוס.	מאי טעמא דרבנן?											
דכתיב: (במדבר י"ט) ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת, הנך דפסלי באסיפה פסולין בקידוש, הנך דכשרין באסיפה כשרים בקידוש.	ורבי יהודה?											
א"כ, נימא קרא ולקח, מאי ולקחו? דאפ"ה הנך דפסולין התם כשרים הכא.	אי הכי, אשה נמי											
ונתן ולא ונתנה.	ורבנן?											
אי כתיב ולקח, ונתן, הוה אמינא שקיל חד ויהיב חד, כתב רחמנא ולקחו ואי כתב רחמנא ולקחו ונתנו, ה"א דשקלי תרי ויהיב תרי, כתב רחמנא ולקחו ונתן, דאפ"ה שקלי תרי ויהיב חד.	אמר להו: [רב ששת]											
(במדבר י"ט) והוה הטהור על הטמא - טהור מכלל שהוא טמא, לימד על טבול יום שכשר בפרה.	תניתיה:											
ערל, מהו במעשר? כי היכי דיליף פסח ממעשר לענין אנינות, יליף נמי מעשר מפסח לענין ערלות, או דלמא חמור מקל יליף, קל מחמור לא יליף?	יש במעשר ובבכורים - חייבים עליהן מיתה וחומש, ואסורין לזרים, והן נכסי כהן, ועולין באחד ומאה, וטעונין רחיצת ידים והערב שמש, הרי אלו בתרומה ובבכורים מה שאין כן במעשר											
ואם איתא, ניתני: ערל אסור בהן, מה שאין כן במעשר	תנא ושייר.											
ומאי שייר דהאי שייר?	שייר דקא תני סיפא:											
יש במעשר ובבכורים מה שאין כן בתרומה, שהמעשר והבכורים טעונין הבאת מקום, וטעונין וידוי, ואסורין לאונן	מאן דאמר: [רב שמעון]											
ותני: [רב שמעון]	וחייבין בביעור											
פטר	ואילו אסור לבער מהן בטומאה ואוכלן בטומאת עצמן לוקה מה שאין כן בתרומה לא קתני, אלמא תני ושייר.											
ואסורין לאונן	אמר מר: [רב שמעון]											
מתיר.	רב שמעון:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנא להו?									▲			◊	עג:
דכתיב: (דברים י"ב) לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך ותירושך ויצהרך וגו' ותרומת ידך									!				עג:
תרומת ידך - אלו בכורים	ואמר מר:								!				עג:
ואיתקש בכורים למעשר, מה מעשר אסור לאונן, אף בכורים אסור לאונן.									!				עג:
ור"ש?									⚡				עג:
תרומה קריניהו רחמנא, מה תרומה מותרת לאונן, אף בכורים מותר לאונן.	[ר"ש]								!				עג:
וחייבין בביעור	[ת"ק]								◆	■		◊	עג: <
פטר.	רבי שמעון:								◆	■		◊	עג: <
מקיש	מר: [רבי שמעון]								■			◊	עג:
לא מקיש.	ומר: [ת"ק]								■			◊	עג:
ואסור לבער מהן בטומאה, ואוכלן בטומאת עצמן לוקה.									■			◊	עג: <
מנלן?									▲				עג:
(דברים כ"ו) לא בערתי ממנו בטמא - בין שאני טמא והוא טהור, בין שאני טהור והוא טמא, והיכא מוזהר על אכילתו איני יודע	דתניא, ר' שמעון:								■	!		◊	עג:
טומאת הגוף בהדיא כתיב ביה: (ויקרא כ"ב) נפש אשר תגע בו וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים									⚡				עג:
הכי קמיבעיא ליה: טומאת עצמו מנין?									▲			◊	עג:
ת"ל: לא תוכל לאכול בשעריך מעשר דגנך, ולהלן הוא אומר: (דברים ט"ו) בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל									!			◊	עג:
אפי' טמא וטהור אוכלין על שולחן אחד בקערה אחת ואינן חוששין	ותנא דבי רבי ישמעאל:								■	!			עג:
וקאמר רחמנא: ההוא דאמרי לך התם בשעריך תאכלנו, הכא לא תיכול.									!			◊	עג:
משא"כ בתרומה.									■			◊	עג: <
מנא לן?									▲				עג:
דאמר קרא: לא בערתי ממנו בטמא, ממנו אי אתה מבעיר, אבל אתה מבעיר שמן של תרומה שנטמא.	ר' אבהו א"ר יוחנן:								!			◊	עג:
ואימא: ממנו אי אתה מבעיר, אבל אתה מבעיר שמן של קדש שנטמא									⚡				עג:
לאו קל וחומר הוא? ומה מעשר הקל, אמרה תורה לא בערתי ממנו בטמא, קדש חמור לא כ"ש.									!				עג:
אי הכי, תרומה נמי ק"ו הוא									⚡				עג:
הא כתיב: ממנו.									!				עג:
ומה ראית?									⚡				עג:
מסתברא, קדש לא ממעיטנא, שכן פנקעכ"ס: פגול, נותר, קרבן, מעילה, כרת, ואסור לאונן.									!			◊	עג:
אדרבה, תרומה לא ממעיטנא, שכן מחפ"ז: מיתה, חומש, ואין לה פדיון, ואסורה לזרים									⚡			◊	עג:
הנך נפישן.									!			◊	עג:
ואיבעית אימא: כרת עדיפא.									!			◊	עג:
ואוכלן בטומאת עצמן לוקה, מה שאין כן בתרומה.									■			◊	עג: <
מילקא הוא דלא לקי, הא איסורא איכא,									■			◊	עג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

יבמות-הערל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מנלן?									▲				עג:
אמר קרא: בשעריך תאכלנו, לזה ולא לאחר, ולא הבא מכלל עשה - עשה.									!				עג:
מרישא נמי שמעת מינה דתנא ושירי, מדלא קתני ונוהגין בשאר שני שבוע ואין להם פדיון מה שאין כן במעשר, ש"מ.	רב אשי:								!				עג:
נשתירו בו ציצין המעכבין את המילה - הרי זה אינו אוכל לא בתרומה, ולא בפסח, ולא בקדשים, ולא במעשר.	ת"ש:								⚡				עד:
מאי לאו מעשר דגן									⚡				עד:
לא, מעשר בהמה.									!				עד:
מעשר בהמה היינו קדשים									⚡				עד:
ולישעמך, מי לא תנן פסח וקתני קדשים?									⚡				עד:
בשלמא פסח וקדשים צריכי, דאי תנא פסח, משום דערלות בפסח כתיבא, אבל קדשים - אימא לא ואי תנא קדשים, ה"א מאי קדשים? פסח, אלא מעשר בהמה למה לי?									!				עד:
אלא מעשר ראשון, ור' מאיר היא									!				עד:
מעשר ראשון אסור לזרים.	דאמר: [רבי מאיר]								!				עד:
ערל אסור בשתי מעשרות	ת"ש, מדתני ר' חייא בר רב מדפתי:								⚡				עד:
מאי לאו אחד מעשר דגן ואחד מעשר בהמה									⚡				עד:
הכא נמי מעשר ראשון ור' מאיר.									!				עד:
אונן אסור במעשר, ומותר בתרומה ובפרה	ת"ש:								⚡				עד:
טבול יום אסור בתרומה, ומותר בפרה ובמעשר									⚡				עד:
מחוסר כפורים אסור בפרה, ומותר בתרומה ובמעשר									⚡				עד:
ואם איתא, ניתני: ערל אסור בתרומה, ומותר בפרה ובמעשר									⚡				עד:
האי תנא דבי רבי עקיבא היא, דמרבי ליה לערל כטמא									!				עד:
(ויקרא כ"ב) איש איש - לרבות את הערל.	דתניא, רבי עקיבא:								!				עד:
ומאן תנא דפליג עליה דרבי עקיבא?									▲				עד:
תנא דרבי יוסף הבבלי היא									!				עד:
שרפת אונן ומחוסר כפורים - כשרה,	דתניא: [ת"ק]	◆	■						!				עד:
אונן - כשרה, מחוסר כפורים - פסולה.	רבי יוסף הבבלי:	◆	■						!				עד:
ערל אסור במעשר	ואף ר' יצחק סבר:								■				עד:
מנין לערל שאסור במעשר? נאמר ממנו במעשר ונאמר ממנו בפסח, מה ממנו האמור בפסח - ערל אסור בו, אף ממנו האמור במעשר - ערל אסור בו.	דא"ר יצחק:								■	■			עד:
מופני, דאי לא מופני איכא למיפרך: מה לפסח שכן חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא	רבא א"ר יצחק:								⚡				עד:
לאיי, אפנויי מופני.									!				עד:
מאי מופני?									▲				עד:
תלתא (שמות י"ב) ממנו כתיבי בפסח: חד לגופיה, וחד לגזירה שוה, וחד:	רבא א"ר יצחק:								■				עד:
למאן דאמר בא הכתוב ליתן לך עשה אחר לא תעשה, אידי דכתיב נותר, כתיב נמי ממנו									■				עד:
ולמאן דאמר ליתן לו בקר שני לשריפתו, אידי דכתיב עד בקר, כתיב נמי ממנו.									■				עד:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
תלתא ממנו כתיבי במעשר: חד לגופיה, חד לדרכי אבהו א"ר יוחנן, וחד לדריש לקיש												◊	עד.			
מנין למעשר שני שנטמא שמוטר לסוכו? שנאמר: (דברים כ"ו) ולא נתתי ממנו למת, למת הוא דלא נתתי, הא לאחי דומיא דמת נתתי, איזה דבר ששוה בחיים ובמתים? הוי אומר: זו סיכה.	דאמר ריש לקיש א"ר סמיא:											■	עד.			
ואימא: ליקח לו ארון ותכריכים	מתקיף לה מר זוטרא:	ז											עד.			
ממנו - מגופו.	רב הונא בריה דרב יהושע:	!											◊	עד.		
לא נתתי דומיא דלא אכלתי, מה להלן מגופו, אף כאן מגופו.	רב אשי	!											◊	עד.		
ואכתי מופנה מצד אחד הוץ הניחא למאן דאמר למדין ואין משיבין, אלא למ"ד למדין ומשיבין מאי איכא למימר?										ז			◊	עד.		
הך דרבי אבהו - מדרב נחמן אמר רבה בר אבוב נפקא												!	◊	עד.		
מאי דכתיב: (במדבר י"ח) ואני הנה נתתי לך את משמרת תרומותי בשתי תרומות הכתוב מדבר, אחת תרומה טהורה ואחת תרומה טמאה, ואמר רחמנא: לך, שלך תהא להסקה תחת תבשילך.	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	■	◊	עד.	
וכל הטמאים כו'.													■	<	עד.	
מנא הני מילי?														^	עד.	
אמר קרא: (ויקרא כ"ב) איש איש מזרע אהרן והוא צרוע או זב וגו', אי זהו דבר ששוה בזרעו של אהרן? הוי אומר: זו תרומה.	ר' יוחנן משום ר' ישמעאל:												!	◊	עד.	
ואימא: בחזה ושוק													ז		עד:	
אינה בחזרת.													!		עד:	
תרומה נמי אינה בחללה													ז		עד:	
חללה לאו זרעו דאהרן היא.													!		עד:	
וממאי דהאי עד אשר יטהר עד דאיכא הערב שמש? אימא: עד דמייתי כפרה													ז	◊	עד:	
לא ס"ד													!		עד:	
בזב בעל שתי ראיות ובמצורע מוסגר הכתוב מדבר, דומיא דטמא נפש, מה טמא נפש דלאו בר כפרה הוא, הני נמי דלאו בני כפרה נינהו.	דתנא דבי ר' ישמעאל:												!	■	◊	עד:
ואימא: הני מילי דלאו בר כפרה, אבל דבר כפרה עד דמייתי כפרה,													ז	■	◊	עד:
טבל ועלה אוכל במעשר, העריב שמשו אוכל בתרומה, הביא כפרה אוכל בקדשים	ותו, הא דתנן:												ז		◊	עד:
מנא לך?													ז		עד:	
תלתא קראי כתיבי, כתיבי: (ויקרא כ"ב) ולא יאכל מן הקדשים כי אם רחץ בשרו במים, הא רחץ טהור, וכתיבי: (ויקרא כ"ב) ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, וכתיבי: (ויקרא י"ב) וכפר עליה הכהן וטהרה, הא כיצד? כאן למעשר, כאן לתרומה, כאן לקדשים.	רבא אמר רב חסדא:												!		◊	עד:
ואיפוך אנא													ז		עד:	
מסתברא תרומה עדיפא, שכן מחפ"ז.													!		◊	עד:
אדרבה, מעשר עדיפא, שכן הד"ס ט"כ													ז		◊	עד:
אפי' הכי מיתה עדיפא.													!		◊	עד:
בלא מיתה עדיפא נמי לא מצית אמרת, אמר קרא: נפש, איזהו דבר ששוה בכל נפש? הוי אומר: זה מעשר.	רבא:												!		◊	עד:
ואכתי הני מילי היכא דלאו בר כפרה, אבל היכא דבר כפרה עד דמייתי כפרה													ז		◊	עד:
תרי קראי כתיבי ביולדת, כתיבי: (ויקרא י"ב) עד מלאת ימי טהרה, כיון שמלאו ימיה - טהרה, וכתיבי: וכפר עליה הכהן וטהרה, הא כיצד? כאן לתרומה, כאן לקדשים.	אביי:												!		◊	עד:

מימרא-statement ■
קושיא-challenge ♪
שאלה-question ^
תירוץ-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ♦
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-key:



Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מימרא	ואיפוך אנא											ע:ד	
	מסתברא קדש חמור, שכן פנקעכ"ס.										◊	ע:ד	
	אדרבה, תרומה חמורה, שכן מחפ"ן										◊	ע:ד	
	הנך נפישן.											ע:ד	
	בלא הנך נפישן לא מצית אמרת, אמר קרא: וכפר עליה - הכהן וטהרה, מכלל שהיא טמאה, ואי ס"ד בקדשים, איקרי כאן: (ויקרא ז') והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל אלא שמע מינה בתרומה.	רבא:										◊	ע:ד
	ומי מצית אמרת תרומה כתיבא הכא?	מתקף לה רב שישא בריה דרב אידי:									◊	ע:ד	
	(ויקרא י"ב) דבר אל בני ישראל - אין לי אלא בני ישראל, גיורת ושפחה משוחררת מנין? תלמוד לומר: אשה	והתניא:									◊	ע:ד	
	ואי סלקא דעתך בתרומה, גיורת ושפחה בנות מיכל תרומה נינהו?										◊	ע:ד	
	ולא? והכתיב: (ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע, לרבות התרומה - אלא קרא מילי קא חשיב.	רבא:										◊	ע:ד
	ותלתא קראי בתרומה למה לי?										◊	ע:ה	
	צריכי, דאי מעד אשר יטהר, לא הוה ידענא במאי, כתב רחמנא ובא השמש וטהר - ואי כתב רחמנא ובא השמש, ה"מ דלאו בר כפרה, אבל דבר כפרה - אימא עד דמייתי כפרה, כתב רחמנא עד מלאת - ואי כתב רחמנא עד מלאת, הוה אימנא אפילו בלא טבילה, כתב רחמנא עד אשר יטהר.										!	◊	ע:ה
	בזב בעל ג' ראיות ובמצורע מוחלט הכתוב מדבר, והאי עד אשר יטהר - עד דמייתי כפרה	ולהך תנא דפליג עליה דתנא דבי ר' ישמעאל דאמר:									◊	ע:ה	
	תרי קראי בקדשים ל"ל?										◊	ע:ה	
	צריכי, דאי כתב רחמנא ביולדת, משום דמרובה טומאתה, אבל בזב - אימא לא? ואי כתב רחמנא בזב, דלא הותר מכללו, אבל יולדת - אימא לא, צריכא.										!	◊	ע:ה
	(ויקרא י"א) במים יובא וטמא עד הערב למה לי?										◊	ע:ה	
	לנגיעה	ר' זירא:									!	◊	ע:ה
	וטמא - יכול לכל? ת"ל: וטהר - אי וטהר יכול לכל? ת"ל: וטמא, הא כיצד? כאן למעשר, כאן לתרומה.	דתניא:									!	◊	ע:ה
	ואיפוך אנא										◊	ע:ה	
	מסתברא, כי היכי דחמירא אכילה דתרומה מאכילה דמעשר, ה"נ חמירא נגיעה דתרומה מנגיעה דמעשר.										!	◊	ע:ה
	ואיבעית אימא: נגיעה דתרומה מהכא נפקא, (ויקרא י"ב) בכל קדש לא תגע - אוהרה לאוכל, או אינו אלא לנוגע? ת"ל: בכל קדש לא תגע ואל המקדש לא תבא, מקיש קדש למקדש, מה מקדש דבר שיש בו נטילת נשמה, אף קדש דבר שיש בו נטילת נשמה, ובנגיעה נטילת נשמה ליכא, והאי דאפקיה בלשון נגיעה? הכי קאמר: נגיעה כאכילה.										◊	ע:ה	
	פצוע דכא וכו'.											◊	ע:ה
	מאן תנא משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אכלה?											◊	ע:ה
	במחלוקת שנויה, ורבי אלעזר ורבי שמעון היא.	ר' אלעזר:									!	◊	ע:ה
	אפ"ל תימא ר' מאיר, שאני הכא, שכבר אכלה.	ר' יוחנן:									!	◊	ע:ה
	ור' אלעזר?										◊	ע:ה	
	שכבר אכלה לא אמרינן, דאי לא תימא הכי, בת ישראל שנשאת לכהן ומת בעלה תאכל, שכבר אכלה.	[רבי אלעזר]									!	◊	ע:ה
	ורבי יוחנן?										◊	ע:ה	
	התם פקע קנייניה, הכא לא פקע קנייניה.	[רבי יוחנן]									!	◊	ע:ה
	איוהו פצוע.											◊	ע:ה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת		
איזהו פצוע דכא? כל שנפצעו ביצים שלו, ואפילו אחת מהן, ואפי' ניקבו, ואפילו נמוקו, ואפילו חסרו.	תנו רבנן:																									ע"ה
כל שאין לו אלא ביצה אחת, אינו אלא סריס חמה וכשר.	רבי ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה, שמעתי מפ' חכמים בכרם ביבנה:																									ע"ה
סריס חמה ס"ד?																										ע"ה
אלא, הרי הוא כסריס חמה וכשר.																										ע"ה
וניקב לא מוליד?																										ע"ה
והא ההוא גברא דסליק לדיקלא, וחרויה סילוא בביצים, ונפק מיניה כחוט דמוגלא, ואוליד?																										ע"ה
הא שלח שמואל לקמיה דרב, ואמר ליה: צא וחזר על בניו מאין הם.																										ע"ה
פצוע דכא בידי שמים - כשר.	רב יהודה אמר שמואל:																									ע"ה
היינו דקרינן פצוע ולא קרינן הפצוע.	רבא:																									ע"ה
נאמר (דברים כ"ג) לא יבא פצוע, ונאמר (דברים כ"ג) לא יבא ממזר, מה להלן בידי אדם, אף כאן בידי אדם.	במתניתא תנא:																									ע"ה
פצוע ככולן, דך ככולן, כרות ככולן.	רבא:																									ע"ה
פצוע ככולן - בין שנפצע הגיד, בין שנפצעו ביצים, בין שנפצעו חוטי ביצים																										ע"ה
דך ככולן - בין שנידך הגיד, בין שנידכו ביצים, בין שנידכו חוטי ביצים																										ע"ה
כרות ככולן - בין שנכרת הגיד, בין שנכרתו ביצים, בין שנכרתו חוטי ביצים.																										ע"ה
ממאי דהאי פצוע דכא באותו מקום? אימא: מראשן	ההוא מרבנן לרבא:																									ע"ה
מדלא מנה ביה דורות, ש"מ באותו מקום.	אמר ליה: [רבא]																									ע"ה
ודלמא האי דלא מנה בו דורות, דאיהו הוא דאסור, בריה ובר בריה כשר																										ע"ה
דומיא דכרות שפכה, מה כרות שפכה באותו מקום, אף האי נמי באותו מקום.																										ע"ה
וכרות שפכה גופיה ממאי דבאותו מקום הוא? אימא: משפתיק																										ע"ה
שפכה כתיב, במקום ששופך.																										ע"ה
ואימא: מחוטמן																										ע"ה
מי כתיב בשפוך? כרות שפכה כתיב, מי שעל ידי כריתה שופך, שלא על ידי כריתה אינו שופך אלא מקלח, לאפוקי האי דאידי שופך הוא.																										ע"ה
נאמר לא יבא פצוע דכא, ונאמר לא יבא ממזר, מה להלן באותו מקום, אף כאן באותו מקום.	במתניתא תנא:																									ע"ה
ניקב למטה מעטרה שכנגדו למעלה מעטרה, סבר רבי חייא בר אבא לאכשורי	[רבי חייא בר אבא]																									ע"ה
עטרה - כל שהיא מעכבת.	א"ל רבי אסי, הכי אמר ריב"ל:																									ע"ה
ואם נשתיר מעטרה כו'.																										ע"ה
מלא החוט שאמרן, על פני כולה או על פני רובה?	יתיב רבינא וקמיבעיא ליה:																									ע"ה
מלא החוט על פני רובה וכלפי רישא.	רבה תוספאה לרבינא:																									ע"ה
כקולמוס - כשרה, כמרזב - פסולה, האי שליט בה אוירא, והאי לא שליט בה אוירא	רב הונא:																									ע"ה
כמרזב - כשרה, כקולמוס - פסולה, האי גריד, והאי לא גריד.	רב חסדא:																									ע"ה
כוותיה דרב הונא מסתברא, האי לא שליט בה אוירא, והאי שליט בה אוירא, אי משום גרידותא, מידי דהוה אברזא דחבייתא.	רבא:																									ע"ה

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבינא למרימר: הכי אמר מר זוטרא משמיה דרב פפא:								^			
הלכתא: בין כקולמוס בין כמרזב - כשרה, מיהו מיבעיא ליה, למטה מעטרה או למעלה.									!			
פשיטא דלמעלה מעטרה, דאי ס"ד למטה מעטרה, אפילו נכרת הגיד נמי ורבינא?									⚡			
לשבושי למרימר הוא דבעי.	[רבינא]								!			
ההוא עובדא דהוה במתא מחסיא, שפייה מר בר רב אשי כקולמוס ואכשריה.	[מר בר רב אשי]								■	○	◇	
ההוא עובדא דהוה בפומבדיתא, איסתתים גובתא דשכבת זרע ואפיק במקום קטנים, סבר רב ביבי בר אבוי לאכשורי.	[רב ביבי בר אבוי]								■	○	◇	
משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מוליתא? במקומה מבשלה, שלא במקומה לא מבשלה.	רב פפי:								⚡		◇	
ניקב ונסתם, כל שאילו נקרי ונקרע - פסול, ואי לאו - כשר.	רב יהודה אמר שמואל:								■		◇	עו.
היכא?	הוי בה רבא:								^			
אילימא למטה מעטרה									!			
אפלי נכרת נמי									⚡			
אלא בעטרה עצמה.									!		◇	
ניקב בעטרה עצמה ונסתם, כל שאילו נקרי ונקרע - פסול, ואי לאו - כשר.	איתמר נמי, אמר רב מרי בר מר אמר מר עוקבא אמר שמואל:									■		
ילמדנו רבינו, היכי עבדינן?	שלה ליה רבא בריה דרבה לרב יוסף:								^			
מיייתנן נהמא חמימא דשערי ומנחינן ליה אבי פוקרי, ומקרי וחזינן ליה.	א"ל: [רב יוסף]								!		◇	
אטו כ"ע יעקב אבינו הוא, דכתיב ביה: (בראשית מ"ט) כחי וראשית אוני, שלא ראה קרי מימיו?	אבוי:								⚡			
מעברין קמיה בגדי צבעונין.	אלא אמר אבוי:								!			
אטו כ"ע ברזילי הגלעדי הוא?	רבא:								⚡			
אלא, מחורתא כדשנין מעיקרא.									!			
ניקב - פסול, מפני שהוא שותת, נסתם - כשר, מפני שהוא מוליד, וזהו פסול שחזור להכשירו.	ת"ר:									■	◇	
זהו למעוטי מאי?									^			
למעוטי קרום שעלה מחמת מכה בריאה דאינו קרום.									!		◇	
היכי עבדינן? מייתנין שערתא ומסרטינן ליה, ומייתנין תרבא ושייפינן, ומייתנין שומשנא גמלא ומנכתינן ליה, ופסקינן ליה לרישיה. ודוקא שערתא, אבל פרזלא מזרף זריף' וה"מ קטן, אבל גדול מיקפולי מיקפל.	שלה ליה רב אידי בר אבין לאבוי:									■	◇	
המטיל מים משתי מקומות - פסול.	רבה בר רב הונא:									■	◇	
לית הלכתא לא כבא ולא כאבא.	רבא:									■	◇	
ברא										■		
הא דאמרן.										■		
אבא										■		
נשים המסוללות זו בזו - פסולות לכהונה.	דא"ר הונא:									■	◇	
פנוי הבא על הפנויה שלא לשם אישות עשאה וזנה	ואפילו לרבי אלעזר, דאמר:									■		
ה"מ איש, אבל אשה - פריצותא בעלמא.										■	◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מ	ג
פצוע דכא וכרות שפכה מותרין בגיורת ומשוחררת, ואינן אסורין אלא מלבא בקהל, שנאמר: (דברים כ"ג) לא יבא פצוע דכא וכרות שפכה בקהל ה'.														עו.
פצוע דכא כהן, מהו בגיורת ומשוחררת? בקדושתיה קאי ואסיר, או דלמא לאו בקדושתיה קאי ושרי?	בעו מיניה מרב ששת:													עו.
פצוע דכא ישראל מותר בנתינה.	א"ל רב ששת, תניתוה:													עו.
ואי ס"ד בקדושתיה קאי, אקרי כאן: (דברים ז') לא תתחנן במ.														עו.
אטו התם משום קדושה ולא קדושה הוא? דלמא מוליד בן ואזיל פלח לעבודת כוכבים וה"מ בהיותו עובדי כוכבים, כי מגיירי בישראל שרו, ורבנן הוא דגורו בהו, וכי גורו בהו רבנן - בהנך דבני אולודי, אבל האי דלאו בר אולודי - לא גורו ביה רבנן.	רבא:													עו.
אלא מעתה, ממזר דבר אולודי הכי נמי דאסיר														עו.
ממזרים ונתינים - מותרים לבא זה בזה	והא תנן:													עו.
אלא, כי גזור רבנן - בכשרים, בפסולים לא גזור רבנן.														עו.
לאו מילתא היא דאמרי, בהיותו עובדי כוכבים לית להו חתנות, נתגיירו אית להו חתנות.	הדר אמר רבא:													עו.
(מלכים א' ג') ויתחתן שלמה את בת פרעה מלך מצרים	מתיב רב יוסף:													עו.
גיירי גיירה.														עו.
והא לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה														עו.
מידי הוא טעמא אלא לשולחן מלכים, הא לא צריכא ליה.														עו.
ותיפוק ליה דהא מצרית ראשונה היא														עו.
וכי תימא, הנך אזלי לעלמא והני אחריני ניהו														עו.
מנימין גר מצרי היה לי חבר מתלמידי ר"ע, אמר: אני מצרי ראשון ונשאתי מצרית ראשונה, אשיא לבני מצרית שניה, כדי שיהא בן בני ראוי לבא בקהל	והא תניא, א"ר יהודה:													עו.
אנן משלמה ליקו ונתיב? שלמה לא נסבי מידי, דכתיב ביה: (מלכים א' י"א) מן הגוים אשר אמר ה' אל בני ישראל לא תבואו בהם והם לא יבואו בכם אכן יטו את לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה. אלא קשיא ויתחתן מתוך אהבה יתירה שאהבה, מעלה עליו הכתוב כאילו נתחתן בה.	רב פפא:													עו.
פצוע דכא וכרות שפכה מותרים בגיורת ומשוחררת	א"ל רבינא לרב אשי: והא אנן תנן:													עו.
הא בנתינה אסיר?														עו.
ולישעמך, אימא סיפא:	א"ל: [רב אשי]													עו.
ואינן אסורין אלא מלבא בקהל	[סיפא]													עו.
הא בנתינה שרן														עו.
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.														עו.
עמוני ומואבי אסורים ואיסורן איסור עולם, אבל נקבותיהם מותרות מיד.														עו.
מצרי ואדומי אינם אסורים אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות	[ת"ק]													עו.
מתיר את הנקבות מיד.	רבי שמעון:													עו.
ק"ו הדברים, ומה אם במקום שאסר את הזכרים איסור עולם - התיר את הנקבות מיד, מקום שלא אסר את הזכרים אלא עד שלשה דורות - אינו דין שנתיר את הנקבות מיד	א"ר שמעון:													עו.
אם הלכה - נקבל, ואם לדין - יש תשובה.	אמרו לו:													עו.
לא כי, הלכה אני אומר.	אמר להם: [רבי שמעון]													עו.
מנא ה"מ?														עו.

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ¿ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	רבי יוחנן:											
דאמר קרא: (שמואל א' י"ז) וכראות שאול את דוד יוצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי ולא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' ט"ז) ויאהבהו מאד ויהי לו נושא כלים												
אלא אאבוה קא משאיל.												
ואביו לא ידע ליה? והכתיב: (שמואל א' י"ז) והאיש בימי שאול זקן בא באנשים												
זה ישי אבי דוד, שנכנס באוכלוסא ויצא באוכלוסא	ואמר רב ואיתימא רבי אבא:											
ה"ק שאול: אי מפרץ אתי, אי מזרח אתי? אי מפרץ אתי - מלכא הוי, שהמלך פורץ לעשות דרך ואין ממחין בידו, אי מזרח אתי - השיבא בעלמא הוי.												
מ"ט אמר ליה שאל עליה?												
דכתיב: (שמואל א' י"ז) וילבש שאול את דוד מדיו - כמדתו, וכתיב ביה בשאול: (שמואל א' ט) משכמו ומעלה גבוה מכל העם.												
א"ל דואג האדומי: עד שאתה משאיל עליו אם הגון הוא למלכות אם לאו, שאל עליו אם ראוי לבא בקהל אם לאו. מ"ט? דקאתי מרות המואבית.												
א"ל אבנר, תנינא: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												
אלא מעתה, ממזר - ולא ממזרת												
ממזר כתיב, מום זר.												
מצרי - ולא מצרית												
שאני הכא, דמפרש טעמא דקרא: (דברים כ"ג) על אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים, דרכו של איש לקדם, ולא דרכה של אשה לקדם.												
היה להם לקדם אנשים לקראת אנשים, ונשים לקראת נשים												
אישיק.												
מיד: ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם												
התם קרי ליה נער, הכא קרי ליה עלם												
הכי קא אמר ליה: הלכה נתעלמה ממך, צא ושאל בבית המדרש.												
שאל												
אמרו ליה: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												
אקשי להו דואג כל הני קושייתא, אישיקו. בעי לאכרוזי עליה												
מיד: (שמואל ב' י"ז) ועמשא בן איש ושמו יתרא הישראלי אשר בא אל אביגיל בת נחש, וכתיב: (דברי הימים א' ב') יתר הישמעאל?												
מלמד, שחגר חרבו כישמעאל	רבא:											
ואמר: כל מי שאינו שומע הלכה זו ידקר בחרב, כך מקובלני מבית דינו של שמואל הרמתי: עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית.												
ומי מהימן?												
כל תלמיד חכם שמורה הלכה ובא, אם קודם מעשה אמרה - שומעין לו, ואם לאו - אין שומעין לן	והאמר רבי אבא אמר רב:											
שאני הכא, דהא שמואל ובית דינו קיים.												
מכל מקום קשיא												
(תהלים מ"ה) כל כבודה בת מלך פנימה.	הכא תרגמו:											

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	במערבא אמרי, ואיתימא ר' יצחק:											◊
אמר קרא: (בראשית י"ח) ויאמרו אליו איה שרה אשתך וגו'. כתנאי:												■
עמוני - ולא עמונית, מואבי - ולא מואבית, דברי רבי יהודה' (דברים כ"ג) על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים - דרכו של איש לקדם וכו'.	[רבי יהודה]											◊
מאי דכתיב: (תהלים קט"ז) פתחת למוסרי? אמר דוד לפני הקב"ה: רבונו של עולם, שני מוסרות שהיו עלי פתחתם, רות המואבית ונעמה העמונית.	דרש רבא:											◊
מאי דכתיב: (תהלים מ') רבות עשית אתה ה' אלהי נפלאותיך ומחשבותיך אלינו? אלי לא נאמר אלא אלינו, מלמד, שהיה רחבעם יושב בחיקו של דוד, אמר לו: עלי ועליך נאמרו שתי מקראות הללו.	דרש רבא:											◊
מאי דכתיב: (תהלים מ') אז אמרתי הנה באתי במגילת ספר כתוב עלי? אמר דוד: אני אמרתי עתה באתי, ולא ידעתי שבמגילת ספר כתוב עלי, התם כתיב: (בראשית י"ט) הנמצאות, הכא כתיב: (תהלים פ"ט) מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו.	דרש רבא:											◊
בת גר עמוני - כשרה לכהונה.	עולא א"ר יוחנן:											◊
כמאן?	רבא בר עולא לעולא:											^
אי כר' יהודה												!
בת גר זכר כבת חלל זכר	הא אמר: [רבי יהודה]											⚡
ואי כרבי יוסי												!
פשיטא												⚡
אף גר שנשא גיורת - בתו כשרה לכהונה	הא אמר: [רבי יוסי]											⚡
וכ"ת, בהנך דראוין לבא בקהל, אבל האי דאין ראוי לבא בקהל - לא .												!
מנא ליה?												⚡
דיליף מכ"ג באלמנה												!
מה לכ"ג באלמנה שכן ביאתו בעבירה												⚡
חלל יוכיח.												!
מה לחלל שכן יצירתו בעבירה												⚡
כ"ג יוכיח.												!
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאינו ברוב קהל ובתו פסולה, אף כאן שאינו ברוב קהל ובתו פסולה.												!
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד עבירה												⚡
דלמא ודאי בעמוני שנשא בת ישראל קאמרת, אע"ג דביאתו בעבירה - בתו כשרה?												^
אין	א"ל: [עולא]											!
בת גר עמוני ובת מצרי שני - רבי יוחנן אמר: כשרה	דכי אתא רבין א"ר יוחנן:											⚡
פסולה.	[ריש לקיש]											⚡
ר"ל אמר פסולה, דיליף לה מכ"ג באלמנה												■
ר' יוחנן אמר כשרה:												■
(ויקרא כ"א) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה - להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה	דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן:											■
אני שונה: עמיו מעמיו - להביא בתולה הבאה מב' עמין, ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא.	ואמר ליה [רבי יוחנן]											■

עז:

עז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פיסקה קודמת- storyמעשה-	statement-מימרא ⚡ קושיא- ^שאלה- ! תירוץ- ■ ראיה-proof
central point for summary and review insertion of an earlier segment	
מקרא-key:	

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי שני עממין?		⚡										עז:	
אילימא עמוני שנשא עמונית, ומאי משני עממין? דזכרים אסורין ונקבות מותרות		!										עז:	
היינו גיורת מכנה		⚡										עז:	
אלא בעמוני שנשא בת ישראל.		!									◇	עז:	
אני שונה: עמוי מעמיו - להביא בתולה הבאה משני עממין ומעם שיש בו שני עממין, ואת אמרת גיורת מכנה ותו לא.	ואיכא דאמרי: אמר ליה [רבי יוחנן]	■									◇	עז:	
ולחך לישנא, בת מצרי שני דכשרה לכהונה מנא ליה?		⚡									◇	עז:	
וכי תימא, דיליף מעמוני שנשא בת ישראל		!									◇	עז:	
מה לעמוני שנשא בת ישראל שכן נקבות מותרות		⚡										עז:	
מצרי שני שנשא מצרית שניה יוכיח.		!									◇	עז:	
מה למצרי שני שנשא מצרית שניה שכן אין ביאתו בעבירה		⚡										עז:	
עמוני שנשא בת ישראל יוכיח.		!										עז:	
וחזר הדין וכו'.		!									◇	עז:	
היינו דשמענא ליה לרב יהודה דאמר עמוי מעמיו, ולא ידענא מאי קאמר.	רב יוסף:	○										עז:	
אשה עמונית כשרה, בנה מעמוני פסול, ובתה מעמוני כשרה, במה דברים אמורים - בעמוני ועמונית שנתגיירו, אבל בתה מעמוני פסולה	כי אתא רב שמואל בר יהודה אמר, הכי תנא קמיה: [רבי זכאי]	■									◇	עז:	
פוק תני לברא, מאי דאמרת אשה עמונית כשרה - עמוני ולא עמונית, בנה מעמוני פסול - דהא עמוני הוא	אמר ליה: [רבי יוחנן]	■									◇	עז:	
ובתה מעמוני כשרה		■										עז:	
למאי?		⚡										עז:	
אילימא לבא בקהל		!										עז:	
השתא אמה כשרה, היא מיבעיא?		⚡										עז:	
אלא לכהונה במה דברים אמורים - בעמוני ועמונית שנתגיירו		!										עז:	
אבל בתה מעמוני פסולה		■									◇	עז:	
מאי בתה מעמוני?		⚡										עז:	
אילימא עמוני שנשא עמונית		!										עז:	
היינו גיורת מכנה		⚡										עז:	
אלא עמוני שנשא בת ישראל		!									◇	עז:	
פוק תני לברא. מצרי ואדומי אינן אסורין וכו'.	א"ל: [רבי יוחנן]	■									◇	עז:	
מאי תשובה?											⚡	עז:	
משום דאיכא למימר: עריות יוכיחו, שלא אסר בהן אלא עד שלשה דורות, אחד זכרים ואחד נקבות.	רבה בר בר חנה א"ר יוחנן:										!	◇	עז:
מה לעריות שכן כרת											⚡	◇	עז:
ממזר יוכיח.											!	◇	עז:
מה לממזר שכן אינו ראוי לבא בקהל לעולם											⚡		עז:
עריות יוכיחו.											!		עז:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ז קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

Talmud Navigator

יבמות-הערל	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
וחזר הדין: לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שאסורין, ואחד זכרים ואחד נקבות, אף אני אביא מצרי ומצרית שיהיו אסורין, אחד זכרים ואחד נקבות.												◊	עז:			
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד כרת.												ז	עז:			
ורבנן?												^	עז:			
מחלל דחיבי עשה, וכו' אליעזר בן יעקב.	[רבנן]											!	◊	עז:		
ומאי לא כי?												^	◊	עז:		
לדידי לא סבירא לי דר' אליעזר בן יעקב, לדידכו דסבירא לכו כר"א בן יעקב, הלכה אני אומר.	הכי קאמר להו: [ר"ש]											!	◊	עז:		
הלכה אני אומר, ועוד, מקרא מסייעני: בנים - ולא בנות.	תניא, אמר להן ר"ש:												■	◊	עז:	
בנים - ולא בנות, דברי ר"ש	ת"ר: [ר"ש]												◆	■	◊	עז:
הרי הוא אומר: (דברים כ"ג) בנים אשר יולדו להם דור שלישי, הכתוב תלאן בלידה.	רבי יהודה:												◆	■	◊	עז:
אי לאו דאמר ר' יהודה הכתוב תלאן בלידה, לא מצא ידיו ורגליו בבית המדרש	רבי יוחנן:													■	◊	עז:
קהל גרים איקרי קהל	כיון דאמר מר: [ר' יהודה]												■	■	◊	עז:
מצרי שני במאי יטהר?													ז	■		עח:
דלמא דאי עבר ונסיב													ז			עח:
דאי לא כתיב קרא.													!			עח:
הרי ממזר דאי, וכתביה קרא													ז			עח:
דאי לאיסורא כתב דאי להיתרא לא כתב.													!			עח:
הרי מחזיר גרושתו דאי להיתרא, וכתביה													ז			עח:
התם משום עיקר איסורא הוא דכתביה.													!			עח: